

กรมอนามัย
เลขรับ 56377
วันที่ 27 ก.ค. 2560
เวลา 09.22 น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กลุ่มส่งเสริมการใช้กฎหมาย โทร. ๐ ๒๕๔๐ ๔๒๕๒

ที่ สธ ๐๔๔๕.๐๔ ๖๑๓๘/ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การตรวจ (ร่าง) ขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรียน อธิบดีกรมอนามัย

ความเป็นมา

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบล

ขอความอนุเคราะห์ให้ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขตรวจร่างขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๕ ฉบับ ประกอบด้วย

๑. ร่างขอบัญญัติตำบลเรื่องการจัดตั้งปฏิรูปและมูลฝอย
๒. ร่างขอบัญญัติตำบลเรื่องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
๓. ร่างขอบัญญัติตำบลเรื่องควบคุมมลพิษจากควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา
๔. ร่างขอบัญญัติตำบลเรื่องควบคุมการเลี้ยงสุกร
๕. ร่างขอบัญญัติตำบลเรื่องประกอบกิจการตุน้ำดื่มหยอดเหรียญ

ข้อพิจารณา

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข ได้ดำเนินการตรวจ (ร่าง) ขอบัญญัติฯ เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยพิจารณารายละเอียดใน (ร่าง) ขอบัญญัติฯ เทียบกับกฎหมายแม่บท กฎหมายลำดับรอง คู่มือแบบการร่างขอบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และคู่มือตัวอย่างร่างขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ รายละเอียดตามหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้

ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดลงนามในหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่เสนอมาพร้อมนี้ด้วย จะเป็นพระคุณ

(นายสมชาย ตู้นแก้ว)

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

นางสาว...

๓๕๔ ๖๑๓๘

๒๗ ๗๐๒๕๖๐

(นายดนัย อธิ์วันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอนามัย

สำเนาฉบับ

ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๔๘๖๕

กรมอนามัย

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การตรวจ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

อ้างอิง หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่ สพ. ๗๓๓๐๖/๐๒๓ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อเสนอแนะในการจัดทำ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๕ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ขอให้ศูนย์บริหารกฎหมาย
สาธารณสุข พิจารณาตรวจทาน (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๕ ฉบับ
หรือให้คำแนะนำใดๆ เพื่อจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป นั้น

กรมอนามัย ได้พิจารณารายละเอียดใน (ร่าง) ข้อบัญญัติฯ โดยเทียบกับกฎหมายแม่บท
กฎหมายลำดับรอง คู่มือแบบการร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
คู่มือตัวอย่างร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
มีข้อเสนอแนะในหลักการร่างข้อบัญญัติ ดังนี้

๑) ในการจัดทำข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่จำเป็นต้องอ้างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะพิเศษ ได้มีความเห็นว่า เนื่องจากมาตรา ๒๖ มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการระบ
การจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการตรากฎหมายแม่บทไว้ในกฎหมายลำดับรอง เช่นเดียวกับมาตรา ๒๙ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบกับเมื่อมีกฎหมายแม่บทมีการระบเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพตามที่ได้
กล่าวมาข้างต้นตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องระบการ
จำกัดสิทธิและเสรีภาพในกฎหมายแม่บทไว้ในการตรากฎหมายลำดับรองอีก โดยระบเพียงบทอาศัยอำนาจ
ของกฎหมายแม่บทในการออกกฎหมายลำดับรองเพียงเท่านั้น (ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การกำหนดแนวทางการตรวจและการจัดทำร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย ; เรื่องเสร็จที่ ๔๙๗/๒๕๖๐ เมษายน ๒๕๖๐)

๒) การเขียนบันทึกเหตุผลในข้อบัญญัติท้องถิ่น ทั้งในกรณีเป็นข้อบัญญัติใหม่ ข้อบัญญัติฉบับ
แก้ไขเพิ่มเติม หรือข้อบัญญัติฉบับยกเลิกมีแนวทางในการปฏิบัติเป็นอย่างเดียวกัน คือ ต้องเขียนบรรยาย
เหตุผลของการมีข้อบัญญัติ การปรับปรุง การแก้ไขเพิ่มเติม หรือการยกเลิกดังกล่าว เพื่ออธิบายให้ผู้อ่าน
สามารถเข้าใจว่าเหตุใดที่จำเป็นต้องมีการตราข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าวไว้บังคับ ส่วนเนื้อความในการบรรยายเหตุผล
นั้นจะสั้นหรือยาว จะเป็นวรรคเดียว หรือแยกเขียนเป็นเรื่องๆ ก็แล้วแต่ความเหมาะสม

ส่วนแนวทางในการเขียนบันทึกเหตุผล ควรเขียนอธิบายให้สามารถเข้าใจได้ว่าร่างข้อบัญญัติ
ท้องถิ่นดังกล่าวมีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ใดหรือเพราะเหตุใด โดยเขียนให้เป็นรูปธรรมให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้อ่าน

เข้าใจชัด...

เข้าใจชัดเจนถึงความจำเป็นและเหตุผลในการตราข้อบัญญัตินั้นๆ อธิบายให้ทราบถึงสาระสำคัญของร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น ในกรณีเป็นร่างฉบับแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุง ต้องอธิบายให้ทราบว่ามีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุง ในประเด็นสำคัญที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างไร มีเนื้อความกระชับ ชัดเจน เข้าใจง่าย

๓) เนื่องจากในข้อบัญญัติฯ ได้มีการกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการออกประกาศได้ จึงมีข้อสังเกตว่า การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นโดยกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการออกประกาศได้นั้น ต้องมีกฎหมายแม่บทให้อำนาจไว้แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีบทบัญญัติมาตราใดที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการออกประกาศ ดังนั้นการกำหนดดังกล่าวจึงไม่สามารถกระทำได้ ทั้งนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลนาทรายมีเหตุจำเป็นหรือความประสงค์ที่จะออกข้อบัญญัติท้องถิ่นโดยกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการออกประกาศเพื่อให้ประชาชนได้ปฏิบัติเป็นการทั่วไปนั้น จะต้องชี้แจงถึงเหตุผลและความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นในมีอำนาจการออกประกาศในเรื่องนั้นๆ ต่อสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ทั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดทำร่างข้อบัญญัติฯ จำนวน ๕ ฉบับ ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย หากองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อสงสัยเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือแนวทางปฏิบัติในการออกข้อกำหนดท้องถิ่น สามารถศึกษาได้จากคู่มือแบบการร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และคู่มือตัวอย่างร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขได้จัดพิมพ์เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นใช้เป็นต้นแบบในการยกร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น โดยสามารถดาวน์โหลดคู่มือทั้งสองเล่มได้ที่เว็บไซต์ของศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข <http://laws.anamai.moph.go.th> ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

๐๕๔ ๖๖๐๗

(นายคณัย อีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอนามัย

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๕๐ ๔๒๑๙

โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๑๘๐

ตรวจ ๒๖/๐๗/๒๕๖๑

ร่าง
พิมพ์/ทาน ๒๖/๐๗/๒๕๖๑

ข้อเสนอแนะในการจัดทำ (ร่าง)ข้อบัญญัติตำบล
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐

๑. หน้าที ๑ เห็นควรแก้ไข ดังนี้

ชื่อเรื่อง ควรใช้คำว่า “การจัดการ...” แทนคำว่า “การกำจัด...” เนื่องจากมีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั้งระบบตั้งแต่การจัดเก็บ การขน และการกำจัด

บันทึกเหตุผล

ด้วยการเขียนเหตุผลเป็นการอธิบายเพื่อให้เข้าใจได้ว่าร่างข้อบัญญัติของท้องถิ่นดังกล่าวมีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ และเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความเป็นมาและเหตุผลในการตราข้อบัญญัตินั้นๆ ชัดแจ้งขึ้น ดังนั้นจึงเห็นสมควรตัดข้อความคำว่า “...อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ (๒) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒...” ออก เนื่องจากบทอาศัยอำนาจจะถูกบัญญัติไว้ในร่างข้อบัญญัติของท้องถิ่นอยู่แล้ว

๒. หน้าที ๒ เห็นควรแก้ไข ดังนี้

วรรคแรก เห็นควรแก้ไขประโยค “โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติ...” ให้เป็น “โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติ...”

วรรคสอง บรรทัดที่ ๑ ตัดข้อความ “มาตรา ๖๗ (๒)” ออก เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ไม่ใช่บทบัญญัติที่ให้อำนาจออกข้อบัญญัติของท้องถิ่น

บรรทัดที่ ๒ แก้ไข “...ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐” เป็น “...และที่แก้ไขเพิ่มเติม” ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการออกข้อบัญญัติฯ หากกฎหมายที่อ้างถึงนั้นมีการปรับปรุงแก้ไขในภายหลัง

บรรทัดที่ ๓ แก้ไข “ประกอบกับหมวด ๓ เรื่อง การห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในที่สาธารณะ...และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐” เป็น “...ประกอบกับมาตรา ๓๔/๒ และ มาตรา ๓๔/๓ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”

บรรทัดที่ ๕ เพิ่ม “มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘” ระหว่าง “มาตรา ๕๔ และ มาตรา ๖๓”

บรรทัดที่ ๖ เพิ่มข้อความ “และที่แก้ไขเพิ่มเติม” ต่อท้ายข้อความ “...แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕”

ข้อ ๒ แก้ไขข้อความทั้งประโยค เป็นดังนี้ “ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาทราย ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป” (ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๐)

ข้อ ๓ เห็นควรทบทวนคำนิยาม “มูลฝอย” “มูลฝอยอันตราย” และ “มูลฝอยติดเชื้อ” ดังนี้

- กรณีที่กฎหมายแม่บทได้กำหนดขอบเขตของคำนิยามไว้แล้ว ท่านสามารถคัดลอกคำนิยามดังกล่าวทั้งประโยคได้ ทั้งนี้ ไม่ควรกำหนดคำนิยามเองซึ่งอาจขัดหรือแย้งกับกฎหมายแม่บทหรือกฎกระทรวงลำดับรอง ซึ่งปัจจุบันมีกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับการจัดการมูลฝอย คือ กฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๐ และกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๔๕

- ควรหลีกเลี่ยงการกำหนดบทนิยามโดยขึ้นอยู่กับการออกกฎหมายลำดับรอง เว้นแต่เป็นลักษณะการขยายเพิ่มเติมกลุ่มเป้าหมายซึ่งได้กำหนดหลักการไว้ในบทนิยามนั้นแล้ว(ท่านสามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้จากคู่มือตัวอย่างร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕)

๓. หน้าที่ ๓ เห็นควรแก้ไข ดังนี้

ข้อ ๔ เห็นว่า ไม่ควรบัญญัติข้อความดังกล่าว เนื่องจากอำนาจในการจัดการสิ่งปฏิภูลและมูลฝอยเป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อีกทั้งอาจขัดกับบทบัญญัติมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่เปิดช่องให้เอกชนดำเนินการได้

ข้อ ๑๒ หากท่านประสงค์จะใช้อำนาจตามมาตรา ๒๐ อนุมาตราใด ควรบัญญัติข้อความให้อยู่ในขอบเขตของอนุมาตรานั้นๆ

๔. หน้าที่ ๕ เห็นควรแก้ไข ดังนี้

ข้อ ๒๓ เห็นควร ตัดคำว่า “หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ” เนื่องจากมาตรการการค้างชำระค่าธรรมเนียมมีปรากฏอยู่ในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๑ วรรคสอง เห็นว่า หากจะบัญญัติบังคับในการเพิกถอนใบอนุญาต ควรบัญญัติตามมาตรา ๖๐ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากเหตุแห่งการเพิกถอนมี ๓ อนุมาตรา

๕. หน้าที่ ๖ เห็นควรแก้ไข ดังนี้

ข้อ ๓๒-๓๖ เห็นว่า ควรแก้ไขเป็น “ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕”

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๑. เห็นควรให้นำหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะในกฎกระทรวงสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๐ และกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาประกอบการยกร่างข้อบัญญัตินี้ เพื่อให้ข้อบัญญัติฯ ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง

๒. หลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะในการจัดการสิ่งปฏิภูล,มูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยทั่วไป มีการจัดการที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเขียนหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะสำหรับการจัดการมูลฝอยทั้งสามประเภทควรแยกแต่ละประเภทให้ชัดเจน ไม่ควรนำมาเขียนไว้รวมกัน

๓. การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยอัตราค่าธรรมเนียมต้องไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายทั้งสองฉบับ

ตัวอย่าง (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ก
ที่ส่งมาให้กรมอนามัยตรวจสอบ ซึ่งยังพบว่ายังไม่ถูกต้องและครบถ้วน

-๑-

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๐

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อบังคับใช้ในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยหรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ ตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้นๆ พร้อมทั้งกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการจัดเก็บสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยต่างๆ ในส่วนที่องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ดำเนินการจัดเก็บเอง รวมทั้งการให้เอกชนเข้าดำเนินการในการ เก็บขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อควบคุมความเป็นระเบียบเรียบร้อย อดภัยอันตรายตามความในมาตรา ๖๗ (๒) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๘ วรรคสอง บรรทัดที่ ๓ เห็นควรเพิ่มเติมข้อความ "...ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งทราบในกรณีที่ไม่พบผู้ประกอบกิจการหรือผู้ประกอบกิจการไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว" หายคำว่า "และต้องทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบกิจการ..."

ข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง เห็นควรแก้ไข "...การกระทำใดๆฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ กฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) หรือข้อบัญญัตินี้" ให้เป็น "...การกระทำใดๆที่ฝ่าฝืนต่อข้อบัญญัตินี้"

๕. หน้า ๖ เห็นควรแก้ไข ดังนี้

ข้อ ๒๐ เห็นควรแก้ไขข้อความ ให้เป็น "ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน"

ข้อ ๒๑ (๓) เห็นควรแก้ไขข้อความ ให้เป็น "ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน"

ข้อ ๒๔ เห็นว่าควรตัดออก เนื่องจากอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและเจ้าพนักงานท้องถิ่นถูกกำหนดไว้ในบทบัญญัติมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงไม่จำเป็นต้องนำมากำหนดไว้ในข้อกำหนดท้องถิ่นอีก

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ เห็นควรใช้ข้อความต่อไปนี้แทนข้อความในข้อ ๒๕-๒๙

"ข้อ ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕"

ข้อ ๓๐ เห็นว่าควรตัดออก เนื่องจากการเปรียบเทียบคดีตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ถูกกำหนดไว้ในบทบัญญัติมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงไม่จำเป็นต้องนำมากำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นอีก

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๐ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗(๒) มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับหมวด ๓ เรื่อง การห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในที่สาธารณะ และสถานสาธารณะ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบล โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายอำเภอ จึงตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติตำบลนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติตำบลนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้าถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่เศษอาหาร เศษมูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลอดจนที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“มูลฝอยอันตราย” หมายความว่า มูลฝอยที่มีองค์ประกอบทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนที่อาจทำให้เกิดอันตราย อันเนื่องมาจากปริมาณความเข้มข้น คุณภาพทางกายภาพเคมี และชีวภาพ เช่น ปรอทติดไฟง่าย สารกัดกร่อน สารประเภททำให้เกิดปฏิกิริยาการระเบิด สารพิษ วัตถุระเบิด สารที่สามารถถูกชะล้างได้กากกัมมันตรังสี และประเภทที่ทำให้เกิดโรค

“มูลฝอยติดเชื้อ” หมายความว่า มูลฝอยที่เป็นผลมาจากกระบวนการให้การรักษาพยาบาล การตรวจชันสูตรศพ การใช้สัตว์ทดลอง

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ การกำจัดปฏิกูลและมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่ฝ่ายเดียวเท่านั้นในกรณีที่มีเหตุอันสมควร องค์การบริหารส่วนตำบล อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการบรรเทาหนึ่งแทนก็ได้ ภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้งหรือทำ ให้มีสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในที่หรือทางสาธารณะ เป็นต้นว่าถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล จัดตั้งไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บมิดชิด ไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก และเป็นสถานที่ องค์การบริหารส่วนตำบล อนุญาตให้ หรือจัดให้โดยเฉพาะ

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการขน ถ่าย เท คั่ว เชื้อ หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รถขนเรือขน หรือสถานที่พักมูลฝอยใดๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล เว้นแต่การกระทำของพนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีการรองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในอาคารหรือสถานที่นั้นๆ ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ ตามแบบที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ ๙ ที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยต้องเป็นภาชนะปิดมิดชิด ไม่รั่ว ไม่ซึม และไม่มีกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก และที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่วมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงและสัตว์ได้ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ ๑๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องรักษาบริเวณอาคาร หรือสถานที่นั้นไม่ให้มีการถ่ายเท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอันอาจทำให้เกิดมลภาวะที่เป็นพิษ เช่น ควัน กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้จัดทำโดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะ หรือกระทำ ตามคำ แนะนำ ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ควรทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ไปทำการกำจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หรือเมื่อได้ทำการปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย กำหนดบริเวณที่ต้องทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยไม่น้อยกว่าสาม แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน นับแต่วันประกาศแล้วเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ หรือบริเวณใดๆ จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจากอาคาร สถานที่บริเวณนั้น ๆ ซึ่งตนเป็นเจ้าของ หรือครอบครองอยู่ โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติตำบลนี้

ข้อ ๑๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่หรือบริเวณใด ซึ่งนอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตาม ข้อ ๑๑ ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยการเผาฝังหรือโดยวิธีการอื่นใดโดยไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

กิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับมอบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่ องค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติ

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนโดยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๖ ผู้ใดประสงค์ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ (แบบ ๑) ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับหลักฐานต่างๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาทรายกำหนด

ข้อ ๑๗ คุณสมบัติของผู้ขออนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามองค์การบริหารส่วนตำบลนาทรายกำหนด

ข้อ ๑๘ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอรับอนุญาต ให้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้ว และเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตตามแบบ (แบบ ๒)

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับอนุญาต ต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัติตำบลนี้ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากพนักงานท้องถิ่นหากมิได้รับใบอนุญาตและค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๐ ในการให้บริการตามใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตต้องทำสัญญาเป็นหนังสือกับผู้รับบริการทุกราย โดยสัญญาดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุถึงอัตราบริการ ระยะเวลาในการให้บริการและความรับผิดชอบโดยการผิดสัญญา โดยส่งสำเนาสัญญาและใบเสร็จรับเงินให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนด สามสิบวันก่อนวันที่เริ่มให้บริการ

ทั้งนี้อัตราค่าบริการต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าบริการชั้นสูงท้ายข้อบัญญัติตำบลนี้

ข้อ ๒๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาตเลิกให้บริการแก่ผู้รับบริการรายใด จะต้องทำเป็นหนังสือแจ้งพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดสามสิบวัน ก่อนวันที่ได้เริ่มการให้บริการตามสัญญาใหม่

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) รักษาคุณสมบัติที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๖ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการตามใบอนุญาต

(๒) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามข้อ ๑๙

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นรวมทั้งระเบียบข้อบัญญัติและประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๒๓ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบ (แบบ ๓) ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตหากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ ๒๔ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๒๕ เมื่อผู้รับใบอนุญาต ไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอลีกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ (แบบ ๔)

ข้อ ๒๖ หากผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะแก้ไขใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ (แบบ ๔)

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอรับแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ (แบบ ๔) ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ยื่นคำขอรับแทน ใบอนุญาตหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๘ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกแบบใบแทนอนุญาตให้ใช้แบบ (แบบ ๒) โดยประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของอายุของใบอนุญาตเดิมนั้น

(๓) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเลขที่ เลขที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๙ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติตำบลนี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๐ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติตำบลนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ (แบบ ๑)

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้ใช้แบบ (แบบ ๒)

(๓) คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ใช้แบบ (แบบ ๓)

(๔) คำขออนุญาตการต่าง ๆ ให้ใช้แบบ (แบบ ๔)

ข้อ ๓๑ กรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามข้อบัญญัติตำบลนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ ๑๕ วัน

กรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุจะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ ๓๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติตำบลนี้ ในข้อ ๑๑ หรือข้อ ๑๓ มีความผิดตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐

ข้อ ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติตำบลนี้ ในข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ หรือข้อ ๒๒ มีความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐

ข้อ ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติตำบลนี้ ในข้อ ๒๗ หรือข้อ ๒๙ มีความผิดตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มีความผิดมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ในข้อ ๓๑ มีความผิดตามมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐

ข้อ ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติตำบลนี้ ในข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดมาตรา ๗๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เว้นแต่การฝ่าฝืนนั้นต้องด้วยความใน ข้อ ๓๒ ข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ แห่งข้อบัญญัติตำบลนี้

ข้อ ๓๗ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบล / มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติตำบลนี้ และให้มีอำนาจออกกระเบียบ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติตำบลนี้

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

(.....)

นายอำเภอ

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติ

๑. กิจการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย

๑.๑ รถขนถ่ายสิ่งปฏิกูล ต้องได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

๑.๒ รถขนถ่ายสิ่งปฏิกูล ต้องมีลักษณะดังนี้

๑) ส่วนของรถที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลมูลฝอยต้องปกปิดมิดชิด สามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์ แมลง น่ารัง และมิใช่เปิดอยู่ด้านบน

๒) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล ควรอยู่ในสภาพดี ไม่รั่วซึม

๓) มีป้ายดูดสิ่งปฏิกูลที่มีการติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลด้วย

๑.๓ รถขนถ่ายสิ่งปฏิกูล ต้องมีข้อความติดด้านข้างและด้านหลังรถ ดังนี้

รถขนถ่ายสิ่งปฏิกูล
ปริมาตรบรรจุลูกบาศก์เมตร
ได้รับอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบล
ใบอนุญาตเลขที่/.....
ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการ พร้อมหมายเลขโทรศัพท์

(ด้วยตัวหนังสือขนาดที่เห็นได้ชัดเจน)

๑.๔ มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังดักน้ำ ไม่กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

๑.๕ ในกรณีกำจัดสิ่งปฏิกูลเอง ต้องมีระบบบำบัดที่ถูกหลักสุขาภิบาล โดยที่แหล่งกำจัดนั้นจะต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ และไม่เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๖ มีเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้ายาง สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

๑.๗ ขณะทำการดูดสิ่งปฏิกูล ผู้ปฏิบัติงานต้องสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้ายาง

๑.๘ ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล โดยหลังจากดูดสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว ให้ทำการดูดน้ำสะอาดเพื่อล้างภายในท่อหรือสายดูดฯ และทำความสะอาดท่อหรือสายดูดด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

๑.๙ ทำความสะอาดรถอย่างน้อย วันละ ๑ ครั้ง หลังจากที่ออกปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลแล้วและน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดที่ถูกหลักสุขาภิบาล

๑.๑๐ กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลเรี่ยราด ให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และก่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทำความสะอาดด้วยน้ำตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่

๑.๑๑ ทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้ายาง ทุกวันที่ปฏิบัติงาน

๑.๑๒ มีการตรวจสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง (เพื่อคุ้มครองสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน)

๑.๑๓ ผู้ดำเนินงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูล จะคิดค่าบริการได้ไม่เกินอัตราที่องค์การบริหารส่วนตำบล

กำหนด

๒. กิจการเก็บ ขน มูลฝอย

๒๒ รถเก็บขนมูลฝอยทุกคัน ต้องมีข้อความด้านข้างและด้านหลังรถตามขนาด รูปลักษณะและสีที่ องค์การบริหารส่วนตำบลนาทรายเห็นสมควร ดังนี้

รถเก็บขนมูลฝอย
ได้รับอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบล
ใบอนุญาตเลขที่/.....
ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการ พร้อมหมายเลขโทรศัพท์

๒.๔ ผู้รับจ้างต้องจัดหาภาชนะรองรับมูลฝอยสำหรับผู้สัญจรทางเท้าริมถนนและภาชนะรองรับ มูล
ฝอยรวมในเขตพื้นที่ให้บริการตามรูปแบบ ชนิด และตำแหน่งที่องค์การบริหารส่วนตำบล กำหนด

๒.๕ ผู้รับจ้างจะต้องทำการเก็บข้อมูลฝอยที่จัดเก็บแล้วนั้น ไปกำจัดยังสถานที่กำจัดมูลฝอยของ องค์การบริหารส่วนตำบล หรือสถานที่อื่นที่องค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดเท่านั้น

๒.๖ ผู้รับจ้างจัดให้สถานที่ทำงานถาวรภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสามารถติดต่อกับงานได้สะดวก โดยจะต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงาน และโทรศัพท์ติดต่อในจำนวนที่เหมาะสม ตลอดเวลาทำงานปกติ และสถานที่ทำการจะต้องเปิดให้ประชาชนสามารถเข้ามาติดต่อขอรับบริการหรือร้องเรียนได้ในระหว่างเวลาทำงานได้โดยสะดวก

๒.๗ ผู้รับจ้างต้องจัดให้มีลานจอดรถ หรืออาคารจอดรถสำหรับรถยนต์ส่วนบุคคลคันที่ใช้ในการปฏิบัติงานและต้องดูแลรักษาให้สถานที่ดังกล่าวอยู่ในสภาพที่ดี และถูกสุขลักษณะตลอดเวลา

๒.๘ ผู้รับจ้างต้องจัดให้มีการล้างทำความสะอาดอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากที้ออกปฏิบัติงานเก็บ
ขนมูลฝอยและน้ำเสียที่เกิดจากการล้าง ต้องได้รับการบำบัดที่ถูกต้องหลักสุขาภิบาล

๒.๕ ในระหว่างการปฏิบัติงาน พนักงานทุกคนของผู้รับจ้างจะต้องสวมใส่ชุดเครื่องแบบที่มี ชื่อนามสกุล ตามแบบที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบล กำหนด หรือตามที่ผู้รับจ้างได้ตกลงไว้กับองค์การบริหารส่วนตำบล ก่อนเริ่มดำเนินการ

๒.๑๐ ในการปฏิบัติงาน ผู้รับจ้างต้องควบคุมดูแลให้มีการดำเนินการเก็บมูลฝอยในลักษณะที่ไม่
ปลอดภัยต่อการทำงานหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญ หรือทำให้เกิดการละเมิดต่อผู้อื่น

๒.๑๑ ในกรณีที่มีการจัดกิจกรรมพิเศษ เช่น งานประจำท้องถิ่น งานนักชัตตกษ์ต่าง ๆ ตลอดจนงานเทศกาลต่าง ๆ ซึ่งจัดโดยองค์การบริหารส่วนตำบล) จะแจ้งให้ผู้รับแจ้งทราบล่วงหน้าเพื่อการให้บริการจัดเก็บขนมูลฝอยในบริเวณที่มีการจัดงานเป็นพิเศษในช่วงระหว่างงานและเมื่องานเสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้รับแจ้งไม่อาจคิดค่าบริการเพิ่ม

๒.๑๒ ผู้รับจ้าง ต้องจัดให้มีการตรวจสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง (เพื่อคุ้มครองสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน)

๒.๑๓ ผู้รับจ้างเก็บขนมูลฝอย จะเก็บค่าบริการเป็นพิเศษจากที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดไว้ไม่ได้

คำขอรับใบอนุญาต
ประกอบกิจการขน เก็บ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

ทำที่

วันที่ เดือน พ.ศ.....

ข้าพเจ้า อายุ ปี สัญชาติ อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่
ตรอก/ซอย ถนน ตำบล อำเภอ จังหวัด
โทรศัพท์

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเก็บ ขน กำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยต่อนายกองการ
บริหารส่วนตำบล พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้วคือ

- ๑.รูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัว ไม่สวมหมวก ไม่สวมแว่นตาดำ ของผู้รับใบอนุญาต ขนาด ๑ นิ้ว ๒ รูป
- ๒.สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ของผู้ขอรับใบอนุญาต

๓.

๔.

แผนผังที่ตั้งสถานประกอบกิจการโดยสังเขป

(ลงชื่อ) ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ใบอนุญาต
ประกอบกิจการขน เก็บ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เล่มที่ เลขที่ ปี

อนุญาตให้ สัญชาติ บ้านเลขที่ หมู่ที่
ถนน ตรอก/ซอย ตำบล อำเภอ จังหวัด
โทรศัพท์

ข้อ ๑. ประกอบกิจการประเภท
ค่าธรรมเนียมบาท ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ เลขที่ ลงวันที่เดือน
พ.ศ. โดยใช้ชื่อประกอบการว่า จำนวนคนงาน คน ตั้งอยู่
ณ เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ตำบล อำเภอ จังหวัด
โทรศัพท์ โทรสาร

ข้อ ๒. ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้

(๑)

(๒)

ใบอนุญาตฉบับนี้ใช้จนถึงวันที่ เดือน พ.ศ.

ออกให้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

การต่ออายุใบอนุญาต	การต่ออายุใบอนุญาต	การต่ออายุใบอนุญาต
ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่
ให้ต่ออายุใบอนุญาตฉบับนี้จนถึง	ให้ต่ออายุใบอนุญาตฉบับนี้จนถึง	ให้ต่ออายุใบอนุญาตฉบับนี้จนถึง
วันที่..... เดือน พ.ศ.	วันที่.....เดือน พ.ศ.	วันที่ เดือน พ.ศ.
ค่าธรรมเนียม บาท	ค่าธรรมเนียม บาท	ค่าธรรมเนียม บาท
ใบเสร็จเล่มที่ เลขที่	ใบเสร็จเล่มที่ เลขที่	ใบเสร็จเล่มที่ เลขที่
ลงวันที่ / /	ลงวันที่ / /	ลงวันที่ / /
โดยมีเงื่อนไขโดยเฉพาะ ดังนี้	โดยมีเงื่อนไขโดยเฉพาะ ดังนี้	โดยมีเงื่อนไขโดยเฉพาะ ดังนี้
.....		
.....		
เจ้าพนักงานท้องถิ่น	เจ้าพนักงานท้องถิ่น	เจ้าพนักงานท้องถิ่น
..... / /	 / /	 / /

คำขอต่อใบอนุญาต
ประกอบกิจการขน เก็บ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

ทำที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า อายุ ปี สัญชาติ อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่
ตรอก/ซอย ถนน ตำบล อำเภอ จังหวัด
โทรศัพท์

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเก็บ ขน กำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยต่อนายกองคการ
บริหารส่วนตำบล พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้วคือ

๑.
๒.
๓.
๔.

ขอรับรองว่าข้อความในใบคำขอนี้ เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอต่อใบอนุญาต

(.....)

คำร้องขออนุญาตการต่าง ๆ

ทำที่
วันที่ เดือน พ.ศ.....

ข้าพเจ้า อายุ ปี สัญชาติ อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่
ตรอก/ซอย ถนน ตำบล อำเภอ จังหวัด
โทรศัพท์

ขอยื่นคำขอต่อ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ด้วย

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

จึงมีความประสงค์

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ขอรับรองว่าข้อความตามคำร้องนี้ เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ยื่นคำร้อง

(.....)

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมแนบท้ายข้อบัญญัติ อบต.

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๐

ลำดับ	รายการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการรับทำการเก็บและขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ฉบับละ	๑๐,๐๐๐.-
๒	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ฉบับละ	๕๐,๐๐๐.-
๓	ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ฉบับละ	๕๐,๐๐๐.-
๔	ค่าธรรมเนียมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย	
	๔.๑ การเก็บและขนมูลฝอย	
	๔.๑.๑ กรณีมีปริมาณมูลฝอย ไม่เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร หรือ	
	๐.๖ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	๑๕๐.-
	๔.๑.๒ กรณีมีปริมาณมูลฝอยต่อเดือน เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ ลิตร	
	หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วย หน่วยละ ๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐	
	ลิตร หรือ ๐.๖ ลูกบาศก์เมตร และให้เก็บหน่วยละ	๑๕๐.-

หมายเหตุ :-

เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัตินี้ คือ ด้วยพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ หมวด ๓ เรื่อง การห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ประกอบกับมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาพำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติตำบล จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติตำบลนี้